

vil det blive Husmændene, som faa Flertallet i de Udvalg, der skulle administrere og fordele disse Beløb, som blive tildelte hver enkelt Landsdel for sig. Det er et uhyre stort Fremskridt, der sker herved, og det er det, som nu skal gøres til saa lidt som muligt, thi jo mindre de Herrer kunne gøre det til, desto mindre bliver det Nederlag, de have lidt, des mindre blive de Indrømmelser, de i Virkeligheden have maattet gøre. De Herrer skulde hellere, som jeg har sagt tidligere, have taget Skridtet fuldt ud, saa havde de faaet Fred, og saa kunde de have ventet et godt Samarbejde mellem Husmændene og de andre Landboere; men saa længe de ikke indrømme Fordringerne helt og fuldt, saa længe de kun halvt og delvis opfyldte dem, kunne de ikke vente at faa Fred paa dette Spørgsmaal, saa længe vil Striden være standende mellem Husmændene og Landboforeningerne.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Nakskov (L. Reventlow). Jeg vil haabe, at hans Nerver nu ere komne lidt i Ro, saa at han vil høre paa mig. Det ærede Medlem arbejdede sig op til en Ekstase, som jeg næsten aldrig har set Mage til i dette Ting. Det er heller ikke saa underligt, thi har den foreslaaede Ændring været en Skuffelse og et Nederlag, har den i stærkeste Grad været det for det ærede Medlem for Nakskov. Han er en af dem, som stærkest har kæmpet imod, at det, som er sket her, nogen Sinde skulde ske, og stærkest har holdt paa den bestaaende Ordning. Naar vi fra Socialdemokratiets Side have fremsat Forslag om at give Husmændene større Selvstændighed med Hensyn til de Midler, som bleve bevilgede fra Statens Side, har han altid været en af dem, der stærkest har bekæmpet disse Forslag. Derfor kan jeg saa godt forstaa, at Skuffelsen over Nederlaget føles stærkere af ham end af nogen anden, og derfor kan jeg saa godt tilgive ham, at han arbejder sig op til denne Ekstase. Det ærede Medlem siger, at det gaar saa udmærket, de store og de smaa Landboere kunne saa godt sammen. Ja, navnlig naar det er de store, som holde Tømmen og Piskan, naar det er dem, der have Ledelsen, naar det er dem, der sidde til Højbords i Sogneraadene og have Flertallet der, naar det er dem, som have den afgørende Indflydelse i Amtsraadene, naar det er dem, som kunne sidde herinde i Landstinget og bestemme, hvad der skal ske, og hvad der ikke maa ske, saa kunne de store og de smaa saa

udmærket godt sammen. Men nu have de smaa opdaget, at paa den Maade hverken kan eller skal det gaa længere. De ere blevne kede af den faderlige Omsorg, som Grever og andre Stormænd ude paa Landet vise overfor dem, og de have ønsket at tage Styret i egen Haand.

Det ærede Medlem for Nakskov siger, at vore Fordringer klinge falsk ude paa Landet, vi kunne ikke vente at vinde nogen Indgang der. Det ærede Medlem maa jo være blind for, hvad der sker i dette Land. Har han da ikke lagt Mærke til den stærke Fremgang, Socialdemokratiet fik ved sidste Valg? Den skyldes hovedsagelig Socialdemokratiets Vækst paa Landet. Vi have erobret rene Landkredse, og en Række af vore nyvalgte Medlemmer ere valgte i Kredse, hvis Vælgere i overvejende Tal ere Landboere. Det er ikke Grever og Baroner og den Slags Folk, der have stemt for os, nej, det er Landarbejdere og Husmænd, det er dem, der have anbefalet og støttet vore Kandidater og givet os den stærke Fremgang, som vi fik ved sidste Valg. Vi kunne derfor tage os saa uhyre let de Spaadomme, som det ærede Medlem kommer med om, at vi ikke skulle vinde Indgang ude paa Landet. Den Alliance, som er sluttet mellem Arbejderne i Byerne, Husmænd, Landarbejdere, Fiskere og Smaahaandværkere ude paa Landet, hviler paa den sundeste og naturligste Grundvold. Og hvorfor? Fordi Arbejderne i Byerne og de Folk, jeg her nævnte ude paa Landet, have paa det nøjeste fælles Interesser at kæmpe om. Derfor er det, vi række hinanden Haanden, derfor slutte vi os sammen, derved vinde vi Fremgang, og det er min Overbevisning, at denne Fremgang skal komme til at vise sig endnu stærkere i den kommende Tid end hidtil. Et af de Midler, hvorved vi ville vinde frem, er den Anerkendelse, vi nu skulle til at give Husmandsforeningerne. At de vinde fremad til Selvstyre, at der i dem vækkes en Stands- og Klassefølelse, det anser jeg for at være overordentlig heldigt, og jeg tror, at denne Bevægelse vil komme til at sætte dybe Mærker i dansk Politik i Fremtiden.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Det ærede Medlem, som nu satte sig, har meget vanskeligt ved at citere rigtigt. Det er en Vanskelighed, som næsten altid kommer frem, naar det ærede Medlem har Ordet for at forhandle om en eller anden Sag. I Eftermiddag, da jeg første Gang